

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/35/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2320010358
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2320010358.6

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z jeho predsedu Mgr. Pavla Macháča a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Dušana Szabó v trestnej veci obžalovaného R. N., nar. XX. J. XXXX v E., trvalé bydlisko Q. J. XXX/X, Y., t. č. vo výkone väzby v ÚVV Leopoldov, pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.), o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo 16. februára 2022, č. k. 27T/32/2020-648, na verejnom zasadnutí konanom v Trnave 9. júna 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného R. N. zamietá.

odôvodnenie:

- Okresný súd Galanta (ďalej len okresný súd) v poradí druhým rozsudkom zo 16. februára 2022, č. k. 27T/32/2020-648, uznal obžalovaného R. N. (ďalej len obžalovaný) za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že po dohode s doposiaľ neurčeným páchatelom dňa 28.08.2019 v čase medzi 4.08 hod. a 5.00 hod. v záhradkárskej oblasti vedľa čerpacej stanice Slovnaft na U. ulici v Y. s maskami na tvári pristúpili k bráne oplotenej záhrady, ktorú bez použitia násilia otvorili, prešli k unimobunke, na ktorej vykopli drevené dosky tvoriace výplň výrezu okna a dverí, následne obžalovaný vošiel do unimobunky a pristúpil k H. U., ktorému prikázal, aby si ľahol na podlahu, a s pištoľou pri jeho hlave ho vyzval, aby mu vydal peniaze a telefón, po čom začal ťahať H. U. k výrezu okna, kde ho druhý z páchatelov, stojaci pred unimobunkou, vytiahol cez výrez okna z unimobunky a prikázal mu, aby si ľahol na zem, pričom H. U. využil nepozornosť páchatelov a z miesta utiekol, po čom obžalovaný a druhý páchatel H. U. z ľadvinky pohodenej v unimobunke zobrali finančnú hotovosť 285 € a mobilný telefón Samsung J5, čím mu spôsobili škodu spolu vo výške 365 €.
- Okresný súd ho za to odsúdil podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 4 Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov a 6 (šesť) mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne mu podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.) uložil nahradiť poškodenému H. U. (ďalej len poškodený) škodu vo výške 365 € s tým, že poškodeného podľa § 288 ods. 2 Tr. por. so zvyškom jeho nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.
- Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v rámci výroku o vine zrekapituloval vykonané dôkazy po obsahovej stránke a uviedol, že vykonané dôkazy vyhodnotil jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k záveru, že skutok sa stal, ako je uvedený v obžalobe a vina obžalovaného bola jednoznačne preukázaná. Výpoveď poškodeného o spôsobe spáchania skutku bola potvrdená obhliadkou miesta činu ako i kamerovým záznamom z čerpacej stanice, ktoré zodpovedajú opísanému stavu. Stav na mieste, ako je zachytený vykonanou obhliadkou, úplne zodpovedá výpovedi poškodeného o tom, že sa k nemu mal vtláčať páchatel najprv oknom, potom dverami, keďže drevená doska na okne je zjavne vtláčená z vonka a inak obhorená zárubňa dverí je čerstvo prasknutá vo výške úchyty dverí. Z kamerového

záznamu je zrejme, že skutok skutočne spáchala osoba pohybujúca sa na červenom bicykli s maskou gorily, ktorá prechádzala cez čerpaciu stanicu pred skutkom. Túto osobu stotožňuje s obžalovaným ako jednoznačná výpoveď a rekognícia poškodeného, ktorý ho spoznal a ktorá je dôveryhodná vzhľadom na jeho verné opísanie skutku a absenciu motívu krivo označiť obžalovaného, tak aj výpoveď svedkyne U., že obžalovaný takúto masku mal a aj používal. Je značne nepravdepodobné, že by v mieste skutku v nočnej hodine pohybovali nezávisle na sebe dve osoby s maskou gorily. Motív poškodeného krivo obviniť obžalovaného sa pokúsil uviesť svedok U. N., a to značne nedôveryhodným spôsobom - po tom, ako bol vo veci vydaný prvý rozsudok, v ktorom bola opísaná jeho výpoveď z prípravného konania, ako aj konštatovanie o absencii takéhoto motívu, sa z dôvodu nesúhlasu obžalovaného so zmenou samosudcu dostavil vypovedať pred súd, kde hneď na úvod spontánnej časti svojej výpovede sám od seba uviedol, že mal poškodeného zbiť a tým mu dať dôvod, čo nikdy predtým v prípravnom konaní neuviedol. Z uvedeného je zrejme, že svedok si takúto výpoveď pripravil alebo bol na ňu navedený, v úmysle pomôcť svojmu bratovi. Obdobne aj svedkyňa U. vypovedala na súde až po tom, ako bol vo veci vydaný prvý rozsudok, kde bola opísaná jej výpoveď z prípravného konania a hneď v úvode spontánnej časti sa začala vyjadrovať k okolnostiam výsluchu v prípravnom konaní a jeho sponchybnosti namiesto vyjadrenia k veci. Na dôveryhodnosti nepridáva, že hoci si presne pamätá okolnosti, za akých išla vypovedať a aká tam bola atmosféra a ako bola navádzaná k výpovedi, o samotnej výpovedi nevie už nič, lebo brala drogy. Uvedené teda jasne naznačuje, že si taktiež takúto výpoveď pred súdom pripravila alebo na ňu bola navedená. Okresný súd teda neuveril týmto výpovediam urobeným na hlavnom pojednávaní, ale tým, ktoré boli urobené v prípravnom konaní. Napokon obžalovaného s páchatelom stotožňuje aj výpoveď svedkyne Y., ktorej sa so skutkom priznal a ktorej okresný súd nemal tiež prečo neveriť, keďže spomínala nezávisle na poškodenom skutočnosť, že mu obžalovaný predtým doniesol periny, ktorá zapadá do výpovede poškodeného. Dôveryhodnosť výpovede poškodeného nespochybňuje ani ním uvádzaná odlišná farba bicykla, na ktorom mal za ním pred skutkom obžalovaný prísť, keďže sa vo vnímaní jedná o nepodstatný detail, ani viacerými svedkami uvádzaná nemajetnosť poškodeného - ako súd uviedol vyššie, nemal prečo neveriť výpovedi poškodeného práve v časti odcudzených vecí. Ako vyplýva zo správania sa obžalovaného pred skutkom, keď došiel k poškodenému a tam mu prezeral veci, ako aj zo samotného spáchania skutku, keď bola prehľadaná batožina poškodeného a boli mu odcudzené peniaze a mobilný telefón, bol motívom tohto konania úmysel zmocniť sa cudzej veci a hoci použitá zbraň nebola identifikovaná, okresný súd uveril výpovedi poškodeného, že mu bola prikladaná pištoľ k hlave a vyhrážané strelbou.

4. K obhajobným námietkam obžalovaného, že ho s miestom činu ani so skutkom nespája žiaden objektívny dôkaz, teda ani trasologické skúmanie ani pachové stopy, nebola nájdená zbraň ani maska, okresný súd uviedol, že uvedené ho nevylučuje ako páchatela a ďalej poukázal na rozobrané usvedčujúce dôkazy, ktoré označil za presvedčivé.

5. Okresný súd odmietol obhajobou navrhnutý dôkaz vyzvaním poškodeného na dokladovanie vlastníctva mobilného telefónu a predloženie výpisu z účtu, ako aj výsluchom svedka H. S., majiteľa chatky, o veciach, ktoré mal obžalovaný vo vlastníctve, v prvom rade z dôvodu, že tieto návrhy neboli oznámené súdu bez meškania po doručení výzvy v zmysle § 240 ods. 3 Tr. por., hoci boli obžalovanému už vtedy známe, v druhom rade z dôvodu ich neúčelnosti, keďže nikde nebolo tvrdené, že poškodený má doklad o kúpe mobilného telefónu, ani že mal peniaze uložené na účte (išlo o hotovosť), ani že navrhovaný svedok S. mal prehľad o batožine poškodeného a v treťom, no nie poslednom aj pre to, že na naplnenie skutkovej podstaty lúpeže sa nevyžaduje spôsobenie škody v minimálnej výške, dokonca ani vôbec spôsobenie škody, stačí úmysel zmocniť sa cudzej veci. Okresný súd uviedol, že je aj tak presvedčený, že poškodený uvádzal pravdu o odcudzených veciach, keďže jeho tvrdenie o prepadaní osobou v maske príšery je podporené objektívnymi dôkazmi, tak keď si už nevymyslel takýto bizarný naratív, nemá dôvod si ani vymýšľať prosté veci, ktoré mu boli ukradnuté.

6. K priebehu konania okresný súd uviedol, že došlo k zmene samosudcu z dôvodu odchodu sudcu na rodičovskú dovolenku, pričom obžalovaný so zmenou sudcu nesúhlasil. Nový sudca vykonal dôkazy výsluchom svedkov U., N., T. a Y., pričom pri posledných troch svedkoch okresný súd už zákonným spôsobom pred prvým sudcom vo veci oboznámil zápisnice o ich výsluchoch z prípravného konania. Po vrátení veci prvému sudcovi po skončení rodičovskej dovolenky nebol dôvod na tieto oboznámené zápisnice napriek následným výsluchom na hlavnom pojednávaní neprihliadať, rovnako ako nebol dôvod neprihliadať na vykonané výsluchy urobené na hlavnom pojednávaní pred druhým sudcom, ktoré boli prečítané v zmysle § 277a ods. 3 Tr. por. Obžalovaný s opätovnou zmenou samosudcu nesúhlasil a žiadal o opätovné vypočutie týchto svedkov, no okresný súd nepovažoval tieto výpovede za rozhodujúce na zistenie skutkového stavu, keďže na hlavnom pojednávaní ku skutku nič podstatné neuviedli a poväčšine sa muselo pristúpiť k oboznamovaniu ich výpovedí z prípravného konania.

7. Pokiaľ ide o výrok o treste, okresný súd uviedol, že obžalovanému mohol za spáchaný trestný čin uložiť trest odňatia slobody v zákonnej sadzbe od 7 rokov do 12 rokov, že u neho nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, no zistil jednu priťažujúcu okolnosť, že už bol za trestný čin odsúdený, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Galanta z 24. júna 2019, sp. zn. 1T/54/2019, právoplatným dňa 21. augusta 2019, ako aj ďalšími 14 rozhodnutiami, na ktoré sa prihliada. Pri prevahe priťažujúcich okolností sa dolná hranica trestnej sadzby zvýšila o jednu tretinu rozdielu hornej a dolnej hranice trestnej sadzby na 8 rokov a 8 mesiacov. Čo sa týka druhu trestu, okresný súd uviedol, že mu v zmysle § 34 ods. 6 Tr. zák. musel ukladať trest odňatia slobody. Pri určení výmery trestu zohľadnil postoj páchatel'a k jeho trestnej činnosti, ktorú zapieral, neľutoval a neoznačil spolupáchatel'a, spôsob spáchania skutku, ktorý bol spáchaný brutálnym spôsobom v noci na spiacej obeti vylomením dverí a vpadnutím do chatky, s ohľadom na jeho doterajší spôsob života, keď sa prakticky nepretržite od svojich 18. rokov dopúšťa úmyselnej trestnej činnosti, na jeho početné odsúdenia a tresty odňatia slobody ako i to, že sa skutku dopustil iba rok po svojom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody a bezprostredne po právoplatnom odsúdení za iný trestný čin. Okresný súd dodal, že doterajšie miernejšie tresty zjavne nemali na obžalovaného žiadny účinok, naopak došlo k stupňovaniu závažnosti jeho trestnej činnosti, a preto mu okresný súd uložil trest v polovici zvýšenej trestnej sadzby.

8. Okresný súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil postupom podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia s odôvodnením, že v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, naposledy vo veci odsúdenia Okresným súdom Galanta sp. zn. 2T/70/2016.

9. Ďalej okresný súd v rámci adhézneho konania rozhodoval o nároku poškodeného na náhradu spôsobenej škody, ktorú si uplatnil vo výške 448 €. K tomu okresný súd uviedol, že vykonaným dokazovaním mal preukázať, že trestným činom bola poškodenému podľa jeho tvrdenia spôsobená škoda 285 € na odcudzenej hotovosti a v zmysle odborného vyjadrenia 80 € na odcudzenom mobilnom telefóne, ktorú mu priznal a vo zvyšku ho okresný súd odkázal na civilný proces.

10. Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní sa prokurátor vzdal práva na podanie odvolania, no obžalovaný zahlásil voči rozsudku odvolanie v celom rozsahu.

11. Podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom obhajkyne JUDr. Eleonóry Zuzákovéj písomným podaním doručeným okresnému súdu 16. marca 2022.

12. Obhajkyňa uviedla, že odvolanie obžalovaný podáva voči všetkým výrokom rozsudku, ktoré sa ho týkajú, ako aj proti konaniu, ktoré predchádzalo vynesenému rozsudku, ďalej že rozsudok považuje za nezákonný, lebo nebol dostatočne zistený skutkový stav, vec okresný súd aj nesprávne právne posúdil, porušil ust. Tr. zák. a Tr. po., Ústavy SR, Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a iné, nerešpektoval právne závery najvyšších súdnych autorít premietnutých do judikatúry. Podľa obhajoby bolo nezákonne vedené trestné konanie sprevádzané nezákonne vykonávanými procesnými úkonmi, a preto i dôkazy z nich plynúce sú nezákonné a procesne nepoužiteľné. Cieľom odvolania je dosiahnuť nápravu závažných pochybení, ku ktorým došlo už v prípravnom konaní a tieto napriek tomu, že na ne obžalovaný upozorňoval opakovane v konaní pred okresným súdom, neboli konvalidované. Napádaný rozsudok považuje obhajoba za procesne vadný, nesprávny, nepreskúmateľný a čiastočne arbitrárny, pričom z neho nie je zrejmé, na základe akých skutočností okresný súd dospel k záveru o vine obžalovaného, keďže práve vykonané dokazovanie preukázalo, že sa nedopustil konania kladeného mu za vinu v obžalobe.

13. Obhajkyňa ďalej uviedla, že nesúhlasí s hodnotením dôkazov okresným súdom, ktorý svoje rozhodnutie opiera o výpoveď poškodeného z prípravného konania, ktorá má byť potvrdená ohliadkou miesta činu, ako i kamerovým záznamom z čerpacej stanice, pričom ako to vyplýva z jeho výpovede v prípravnom konaní z 15. januára 2020, že sa poškodenému deň pred skutkom obžalovaný predstavil, nikdy skôr ho nevidel, no poznal jeho troch bratov, pričom mal byť na modrom bicykli a bez masky a obžalovaného ako lúpežníka spoznal poškodený podľa hlasu, aj podľa ucha, ktoré trčalo spod masky. Túto výpoveď považuje obhajoba za nedôveryhodnú a to aj v spojení s rekonštrukciou, keď považuje za vylúčené, aby niekto niekoho spoznal podľa hlasu, pokiaľ s ním bol jedenkrát v živote a v čase lúpeže mal páchatel' masku a obžalovaný bol opoznávaný bez masky. Podľa odstavajúcich uší by mohla byť opoznaná každá osoba, ktorá v súčasnosti používa masky a respirátory, pretože pri ich použití má každý odstavajúce uši. Tento svedok poškodený sa nedostavil ani na jedno pojednávanie a nedostavil sa ani na opakované pojednávanie po zrušení prvého rozsudku, ktorým krajský súd uložil okresnému súdu doplniť dokazovanie výsluchmi svedkov U., U., X. a v prípade U. tohto predvolať aj emailom príp. telefonicky. Z odôvodnenia napádaného rozsudku nevyplýva, že by okresný súd predvolával poškodeného H. U. telefonicky tak, ako to bolo uložené krajským súdom, aby mohol pristúpiť k čítaniu zápisníc z prípravného konania. Od počiatku obhajoba trvá na osobnom výsluchu tohto svedka a žiada, aby s ním

bol konfrontovaný, pretože klame, čo je potvrdené aj jeho vyhýbaním sa osobnému výsluchu, pretože je vylúčené, aby obžalovaného mohol spoznať podľa hlasu a stotožniť s osobou bez masky a s maskou.

14. Ďalej obhajkyňa namietala, že okresný súd považoval výpoveď poškodeného za dôveryhodnú aj pokiaľ ide o použitie zbrane, hoci obžalovaného s miestom činu, ani so skutkom nespája žiaden objektívny dôkaz, ani trasologické skúmanie, ani pachové stopy, nebola nájdená zbraň, ani maska a opísaný skutkový stav nebol podopretý ani jednou svedeckou výpoveďou svedkov vypočutých v konaní. Záver okresného súdu, že výpoveď poškodeného o spôsobe spáchania skutku bola potvrdená ohliadkou miesta činu, ako aj kamerovým záznamom z čerpacej stanice, z ktorého je zrejmé, že skutok skutočne spáchala osoba pohybujúca sa na červenom bicykli s maskou gorily, ktorá prechádzala cez čerpaciu stanicu pred skutkom, je v absolútnom rozpore s akoukoľvek logikou. Z odôvodnenia nie je zrejmé, ako môže kamerový záznam potvrdiť, že skutok skutočne spáchala osoba pohybujúca sa na červenom bicykli s maskou gorily, ktorá prechádzala cez čerpaciu stanicu pred skutkom a že touto osobou bol obžalovaný, pričom ani farba bicykla neseďí s farbou udanou svedkom poškodeným (modrý bicykel) a už nie je vôbec z odôvodnenia zjavné, ako je spáchanie skutku potvrdené ohliadkou na mieste činu. Ani z výpovede svedkov vypočutých v konaní a ani z výpovede svedkyne Y. v žiadnom prípade nevyplýva spáchanie skutku, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu, toľž, že sa ku skutku priznal a to ani v prípravnom konaní. Okresný súd z nepochopiteľných dôvodov stavia vinu obžalovaného na ničím nepodložených dôkazoch, pričom vychádza z pravdepodobnosti, že by sa v nočnej hodine pohybovali na mieste skutku (skutok sa však nestal na čerpacej stanici) nezávisle na sebe dve osoby s maskou gorily a o výpoveď poškodeného U. spojenú s rekogníciou, o ktorej si myslí, že osoba, ktorá sa mu večer 27. augusta 2019 predstavila ako R. (bez masky) ho ráno 28.8.2019 prepadla a okradla (v maske).

15. V ďalšej časti odvolania obhajkyňa v súvislosti s konaním, ktoré vyhláseniu napadnutého rozsudku predchádzalo, poukázala na niekoľko nezákonne vykonaných procesných úkonov, a to nezákonnú rekogníciu, nevypočutie svedkov na hlavnom pojednávaní a ďalšie nezákonné dôkazy z uvedených plynúce. Rozsudok je preto podľa nej v rozpore s § 2 ods. 12 Tr. por., pretože nehodnotí dôkazy v ich súhrne a okresný súd neuvážil všetky okolnosti prípadu, tiež porušil povinnosť riadne odôvodniť rozsudok v zmysle § 176 ods. 2 Tr. por., čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Vzhľadom na dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní, hlavne na tie nevykonané - výsluch poškodeného U. - existujú podľa nej dôvodné pochybnosti o tom, že ako obžalovaný spáchal skutok, pre ktorý je stíhaný. Na tieto dôvodné pochybnosti okresný súd neprihliadol. Zhrnúc uvedené, vina, ktorú pripísal okresný súd obžalovanému v podobe odsudzujúceho výroku, nebola v žiadnom smere preukázaná a už vôbec nebola preukázaná v súlade s obžalobou, pričom nedostatočné dôkazy sú podporované a obhajované hypotetickými úvahami súdu.

16. Ohľadom výroku o treste obhajkyňa uviedla, že obžalovaný sa necíti byť vinný, preto akýkoľvek trest je pre neho neprijateľný. Napriek tomu trest uložený v polovici zvýšenej trestnej sadzby považuje za neprimerane prísny. Neprimerane prísne tresty pôsobia škodlivo nielen na páchatel'a, ale i na spoločnosť. Pokiaľ ide o trest odňatia slobody, tento ako sankcia predstavuje najcitlivejší a najtvrdší prostriedok štátneho donútenia. Vychádzajúc zo zásady humanity treba dodržať princípy úmernosti represie trestu, aby táto neprekročila mieru nevyhnutnú pre splnenie účelu trestu. K naplneniu účelu trestu prispieva aj jeho preventívne pôsobenie. Neprimerane prísne tresty pôsobia škodlivo nielen na páchatel'a, ale i na spoločnosť. V tejto súvislosti právna veda pritom už v minulosti opakovane vyslovila, že odstrašujúco má pôsobiť neodvratiteľnosť trestu, nie jeho prísnosť. Uvedený trest je podľa obhajkyne neprimerane prísny a prekračuje mieru nevyhnutnú pre splnenie svojho účelu.

17. S poukazom na uvedené v konečnom návrhu obhajkyňa žiadala, aby krajský súd v zmysle § 321 ods. 1 písm. a) až e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodí. Alternatívne žiadal, aby krajský súd po zrušení rozsudku postupom podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec na ďalšie konanie okresnému súdu.

18. Podané odvolanie odôvodnil obžalovaný aj vlastnoručným písomným podaním doručeným okresnému súdu 22. marca 2022, v ktorom uviedol, že odvolanie podáva preto, lebo je nevinný, nikoho neolúpil. Rozsudok okresného súdu podľa neho stojí na domniekach a dohadoch. Pri ohliadke miesta sa činu sa nezaistili žiadne pachové stopy, trasologické stopy, odtlačky prstov, či DNA, ktoré by boli jeho a to práve preto, že on tento skutok nespáchal. Poukázal ďalej na to, že bola u neho robená domová prehliadka, pričom nebolo nájdené nič, čo by ho spájalo s touto trestnou činnosťou. Z kamerového záznamu nie je možné zistiť totožnosť páchatel'a.

19. Ďalej namietal, že nesúhlasil so zmenou samosudcu, preto sa malo dokazovanie vykonať odznovu, čo okresný súd neurobil.

20. V ďalšej časti odvolania poukázal na výpoveď svedka H. X. na hlavnom pojednávaní, v rámci ktorej svedok uviedol, že nikdy nevidel, že by obžalovaný spáchal nejakú lúpež, naopak je presvedčený, že obžalovaný ju nespáchal, že svedok poškodeného dobre poznal, že poškodený od svedka stále pýtal cigarety a tlačidlový telefón, že svedok nikdy na obžalovanom nevidel žiadnu masku a nevidel ani žiadnu zbraň. Tiež poukázal na výpoveď svedkyne J. Y. na hlavnom pojednávaní, kde uviedla, že je presvedčená, že on žiadnu lúpež nespáchal, že nikdy nebola svedkom žiadnej lúpeže, že nikdy u obžalovaného nevidela žiadnu masku ani zbraň. Obžalovaný poukázal aj na výpoveď svedka J. T., ktorý na hlavnom pojednávaní uviedol, že poškodeného stretol deň pred lúpežou, že si od neho poškodený pýtal 2 € na rožky, dokonca nemal pri sebe ani žiaden telefón, že svedok obžalovaného pozná veľmi dobre a nikdy u obžalovaného nevidel žiadnu masku ani zbraň a že svedok je presvedčený, že obžalovaný by žiadnu lúpež nespáchal. Tiež poukázal na výpoveď svedkyne G. U., ktorá na hlavnom pojednávaní uviedla, že si nepamätá žiadnu masku u obžalovaného, ani zbraň nevidela a nebola svedkom žiadnej lúpeže, ktorú mal spáchať obžalovaný. Ďalší svedok U. N. vypovedal na hlavnom pojednávaní, že poškodeného pozná, že s ním mal v minulosti konflikt, za čo mu poškodený sľúbil pomstu, preto si svedok myslí, že jeho brata - obžalovaného - poškodený obvinil z pomsty, že plynová zbraň nájdená pri domovej prehliadke bola jeho a obžalovaný o nej nevedel.

21. Obžalovaný ďalej v odvolaní namietal, že sudca Mgr. Stanislav Kováč bol voči nemu zaujatý, čo má preukazovať fakt, že po vrátení vecí späť tomu sudcovi mu tento sudca neposlal žiadne upovedomenie o zmene sudcu, neopýtal sa ho, či s touto zmenou súhlasí alebo nesúhlasí, pričom keď sa na hlavnom pojednávaní vyjadril, že s touto zmenou samosudcu nesúhlasí a žiada vykonať hlavné pojednávanie od začiatku, tak to tento sudca odignoroval. Tiež vzniesol voči tomuto sudcovi pred pojednávaním krátkou cestou písomnú námietku zaujatosti, na ktorú mu sudca povedal, že to nie je námietka zaujatosti a následne ďalej pojednával.

22. Tiež v odvolaní obžalovaný namietal, že okresný súd nevyhovel jeho návrhu na vypočutie majiteľa chatky, kde bol ubytovaný poškodený, čím mal sudca porušiť jeho právo na obhajobu a okresnému súdu vytýkal, že nevyhovel jeho návrhu na vypočutie poškodeného na hlavnom pojednávaní, že neurobil všetko preto, aby účasť poškodeného zabezpečil, že on nemohol klásť poškodenému otázky, čím bolo takisto porušené jeho právo na obhajobu.

23. V konečnom návrhu potom obžalovaný žiadal, aby bol napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušený a aby bol spod obžaloby oslobodený.

24. Prokurátor sa k odvolacím námietkam obžalovaného nevyjadril.

25. Spisový materiál bol Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) riadne predložený na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného 5. apríla 2022.

26. Podaním doručeným krajskému súdu 18. mája 2022 obžalovaný navrhol doplniť dokazovanie výsluchom svedkyne J. Y., ktorá vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní označila za páchatela skutku inú osobu, čomu okresný súd nevenoval pozornosť a nezistil, odkiaľ to ona vie. Tiež navrhol vykonať rekonštrukciu prípadu, či v gorilej maske z pohľadu postavenia podobných figurantov poškodený opozná jeho osobu podľa postavy a hlasu, lebo podľa obžalovaného to nie je možné. Tiež žiada vypočuť poškodeného, lebo je to kľúčový svedok, ak ho nie je možné predviesť, žiada na neho uvaliť európsky zatykač, tiež žiada o konfrontáciu s poškodeným. Žiada ďalej vypočuť ako svedka Q. T., ktorá jeho mame pred pár dňami uviedla, že videla poškodeného v Y. a vraj jej poškodený osobne povedal, že páchatelom skutku je J. T. a nejaké dievča s ním. Ide o novú skutočnosť, o ktorej sa on dozvedel 6. mája 2022 od svojej matky. On tieto dôkazy navrhoval vykonať už skôr, okrem posledného, no okresný súd ich odignoroval, preto ich žiada vykonať na krajskom súde.

27. Za účelom prejednania odvolania obžalovaného nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 26. mája 2022, ktorý musel byť odročený z dôvodu práceneschopnosti obhajkyne obžalovaného. Ďalší termín verejného zasadnutia bol nariadený na 9. júna 2022, na ktorý sa dostavili prokurátor ako aj obhajkyňa obžalovaného JUDr. Eleonóra Zuzáková. Účasť obžalovaného bola z ÚVV a ÚVTOS Leopoldov zabezpečená prostredníctvom video-konferenčného zariadenia podľa § 61b Tr. por., pričom obhajoba voči tomuto postupu neuplatnila žiadne výhrady. Verejné zasadnutie sa konalo v neprítomnosti poškodeného, ktorý bol upovedomený o termíne, avšak na verejné zasadnutie sa nedostavil.

28. Pokiaľ ide o dokazovanie, krajský súd ho na verejnom zasadnutí nedopíňal. Návrhy obžalovaného na doplnenie dokazovania prednesené v odvolacom konaní krajský súd odmietol, lebo sa jedná o skutočnosti nepodstatných pre trestné konanie (výsluch svedkov H. S. a Q. T.) a v časti boli duplicitné (napr. svedkyňa J. Y. už bola vypočutá), čo nakoniec aj sám obžalovaný zdôraznil namietajúc, že okresný súd týmto jeho dôkazným návrhom nevyhovel. Celkovo považoval krajský súd za nadbytočné akokoľvek dokazovanie dopíňať, nakoľko rozsah dokazovania vykonaný v tejto veci bol dostatočný pre spravodlivé, stavu veci a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie.

29. Následne sa pristúpilo ku konečným návrhom. Prokurátor v rámci neho navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por. Obhajkyňa obžalovaného uviedla, že sa pridrižiava svojho písomne odôvodneného odvolania a konečného návrhu tam uvedeného. Obžalovaný sa pridržal vyjadrenia svojej obhajkyne a dodal, že je nevinný.

30. Podľa § 315 Tr. por., o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por., odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Tr. por., odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

31. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací podľa § 315 Tr. por. preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Tr. por. a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Tr. por., ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., lebo odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonom stanovenej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

32. Krajský súd následne postupom podľa § 317 odsek 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

33. Pokiaľ ide o konanie, ktoré napadnutému výroku rozsudku predchádzalo, obžalovaný mu vytýkal hneď niekoľko chýb.

34. Ako prvé vytýkal, že vo veci konal zaujatý sudca Mgr. Stanislav Kováč, ktorý odignoroval ním podanú námietku zaujatosti a nerozhodol o nej. Táto odvolacia námietka nie je dôvodná. Sudca Mgr. Stanislav Kováč sa s podaním obžalovaného označeným ako námietka zaujatosti vyrovnal na hlavnom pojednávaní konanom 19. januára 2022 tak, že strany konania upovedomil, že o tejto námietke obžalovaného v zmysle ust. § 32 ods. 6 Tr. por. konať nebude, nakoľko je založená len na procesnom postupe súdu, čo vyplýva zo zápisnice o tomto úkone (v spise na č. I. 613). Išlo o postup plne súladný s cit. ust. Trestného poriadku, nakoľko obžalovaný skutočne svoju písomnú námietku zaujatosti z 19. januára 2022 voči konajúcemu sudcovi postavil len na tom, že pôvodný rozsudok vydaný týmto sudcom bol v odvolacom konaní v celom rozsahu zrušený a vec bola vrátená okresnému súdu, aby ju znova prejednal a rozhodol, teda v podstate namietal, že sudca zle rozhodol, čím túto námietku oprel výlučne o procesný postup súdov v tejto veci. Žiadne iné skutočnosti, pre ktoré by mal byť tento zákonný sudca z prejednávania veci vylúčený, obžalovaný vo svojom podaní, ale ani na hlavnom pojednávaní, neuviedol. O takejto námietke zaujatosti sa nekoná, ergo sa o nej ani nerozhoduje osobitným uznesením, ako sa mylne domnieval obžalovaný. Nakoniec aj v odvolaní obžalovaný vyvodzoval zaujatosť sudcu Mgr. Stanislava Kováča výlučne na podklade údajných porušení jeho práv zo strany tohto sudcu, keďže ho tento sudca vopred neupovedomil, že došlo k ďalšej zmene sudcu, keď nevykonal hlavné pojednávanie od začiatku ako žiadal obžalovaný, keď nevyhovel jeho návrhom na doplnenie dokazovania, resp. keď nerozhodol vo veci v súlade s predstavami obžalovaného a pod., teda aj naďalej obžalovaný zaujatosť sudcu vyvodzoval výlučne na procesnom postupe sudcu v tejto veci. Ust. § 32 ods. 6 Tr. por. pritom jasne stanovuje, že ak dôvodom námietky je len procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu v konaní, tak sa o nej nekoná.

35. Obžalovaný ďalej vytýkal, že ho sudca Mgr. Stanislav Kováč už pred konaním hlavného pojednávania 19. januára 2022 neupovedomil, že vo veci opäť došlo k zmene zákonného sudcu. Ide o námietku nedôvodnú, nakoľko úplne postačovalo, ak menovaný sudca na túto okolnosť, ktorá nastala 5. januára 2022 a došlo k nej v súlade s Dodatkom č. 1 bod 3 Rozvrhu práce Okresného súdu Galanta na rok 2022, upozornil obžalovaného priamo na hlavnom pojednávaní 19. januára 2022 tak, ako to vyplýva zo zápisnice o danom úkone.

36. Rovnako nedôvodne obžalovaný v odvolaní namietal, že hlavné pojednávanie nebolo po zmene zákonnej sudkyne JUDr. Kataríny Maniačkovej na sudcu Mgr. Stanislava Kováča, s ktorou zmenou on nesúhlasil, vykonané od začiatku.

Totíž novela Trestného poriadku účinná od 1. januára 2021 priniesla v tomto smere zásadnú zmenu, keď umožnila, aby sa na novom hlavnom pojednávaní namiesto opätovného výsluchu svedka alebo znalca prečítali tie časti zápisnice o predchádzajúcom hlavnom pojednávaní, ktoré sa týkajú ich výsluchu (viď § 277a ods. 3 Tr. por.). V tomto smere správne okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na to, že sudca Mgr. Stanislav Kováč bol v tejto trestnej veci činný od podania obžaloby až do vynesenia prvého odsudzujúceho rozsudku, ktorý bol odvolacím súdom zrušený, že následne bola táto trestná vec pridelená novej sudkyňi JUDr. Kataríne Maniačkovej, s ktorou zmenou obžalovaný súhlasil, pričom menovaná sudkyňa v tejto trestnej veci vykonala len výsluchy svedkov G. U., U. N., J. T. a J. Y..

Gro dokazovania teda bolo v tejto trestnej veci vykonané v súlade so zásadami ústnosti a bezprostrednosti pred sudcom Mgr. Stanislavom Kováčom, pričom tie výsluchy štyroch svedkov, ktoré vykonala sudkyňa JUDr. Katarína Maniačková, boli sudcom Mgr. Stanislavom Kováčom na hlavnom pojednávaní konanom 19. januára 2022 postupom podľa § 277a ods. 3 Tr. por. prečítané, čo vyplýva zo zápisnice o tomto úkone.

Rovnako správne postupoval sudca Mgr. Stanislav Kováč, keď rozhodol, že týchto štyroch svedkov on už opätovne vypočúvať nebude, keďže títo svedkovia pre odstup času ku skutku nič podstatné neuviedli a poväčšine sa muselo prísť k oboznamovaniu ich výpovedí z prípravného konania.

37. Taktiež obžalovaný nedôvodne namietal, že svedok poškodený H. U. musel byť na hlavnom pojednávaní osobne vypočutý a ak nebol, bolo tým zásadne porušené jeho právo na obhajobu.

Okresný súd nepochybil, keď na hlavnom pojednávaní 16. februára 2022 po vyčerpaní dostupných možností zabezpečiť osobnú účasť tohto svedka v konaní pred súdom, súc toho názoru, že sa svedok pre dlhodobý pobyt v cudzine stal nedosiahnuteľný, pristúpil podľa § 263 ods. 3 písm. a) Tr. por. k prečítaniu jeho výpovede z prípravného konania z 15. januára 2020. Z lustrácií polície bolo totiž zistené, že sa poškodený na adrese trvalého bydliska už dlhšiu dobu nezdržuje, jeho predvolávanie a následne predvádzanie z miesta trvalého bydliska bolo opakovane neúspešné, iná jeho adresa nebola známa a v podstate sa s ním komunikovalo len prostredníctvom e-mailu, kde sa opakovane ospravedlňoval z neúčasti tým, že pre dlhodobý pobyt a pracovné povinnosti v cudzine nie je schopný dostaviť na hlavné pojednávanie.

Podľa cit. par. § 263 ods. 3 písm. a) Tr. por. možno zápisnicu o výpovedi svedka prečítať aj vtedy, ak bol výsluch vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam tohto zákona a taká osoba zomrela alebo sa stala nezvestnou, pre dlhodobý pobyt v cudzine alebo na neznámom mieste nedosiahnuteľnou, alebo ochorela na chorobu, ktorá natrvalo alebo na dlhší čas znemožňuje jej výsluch alebo ak sa taká osoba ani na opätovné predvolanie súdu k výsluchu bez dôvodného ospravedlnenia nedostaví a jej predvedenie bolo neúspešné; ak ide o výpoveď svedka, u ktorého bol v čase jeho výpovede v prípravnom konaní, ktorá sa má prečítať, dôvodný predpoklad, že na hlavnom pojednávaní ho nebude možné vypočúť, možno jeho výpoveď prečítať len vtedy, ak bol o úkone riadne upovedomený obvinený, a ak má obhajcu, jeho obhajca.

Výpoveď svedka poškodeného H. U. bola realizovaná 15. januára 2020, teda po vznesení obvinenia obžalovanému za stíhaný skutok, o tomto úkone bola obhajkyňa obžalovaného JUDr. Eleonóra Zuzáková riadne upovedomená, o čom svedčí doručka založená vo vyšetrovacom spise na č. l. 247. Zo zápisnice o tomto úkone je zrejmé, že sa ho obhajkyňa napriek riadnemu vyrozumieniu nezúčastnila. Kontradiktórny charakter hlavného pojednávania bude zachovaný pri prečítaní zápisnice o výpovedi svedka vtedy, ak táto výpoveď bola vykonaná kontradiktórne v prípravnom konaní, t. j. ak výsluch takého svedka bol uskutočnený za prítomnosti obžalovaného alebo jeho obhajcu alebo ak prítomnosť pri tomto úkone im bola reálne umožnená (hoci ju napr. nevyužili) a to v ktorejkoľvek fáze konania. Uvedené právo je potrebné vnímať ako právo obhajoby ako celku, nielen obžalovaného osobne. Preto je dostatočné pokiaľ možnosť vypočúť sporného svedka bola daná aspoň obhajcovi.

Obhajoba teda mala možnosť aspoň raz tohto svedka kontradiktórnym spôsobom vypočúť, preto právo obžalovaného na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 ods. 3 písm. d/ Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd porušené nebolo. Atribútom spravodlivého procesu v tomto zmysle je zachovanie rovnosti strán pri vykonávaní dôkazu výsluchom svedka a splnenie požiadavky, aby aspoň raz v konaní mal obžalovaný alebo jeho obhajca možnosť položiť svedkovi potrebné otázky, prípadne aby mohol vznášať námietky proti priebehu výsluchu či proti samotnému obsahu výpovede svedka, alebo proti protokolácii výpovede. Obžalovaný, resp. jeho obhajca, musí mať vždy reálnu možnosť svoje právo na obhajobu realizovať a je len na ňom, či ho využije. Túto možnosť obhajkyňa obžalovaného JUDr. Eleonóra Zuzáková ohľadom svedka poškodeného H. U. mala, no nevyužila ju. Právo na obhajobu by v danom prípade bolo u obžalovaného porušené, pokiaľ by jeho odsúdenie bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere na výpovedi osoby, ktorú nemohol nikdy vypočúť

alebo dať vypočítať. (Luca proti Taliansku - rozsudok ESĽP z 27. februára 2001, Mariana Marinescu proti Rumunsku...). O taký prípad ale v tejto trestnej veci z dôvodov uvedených vyššie v texte nejde.

38. Pokiaľ obžalovaný namietal rekogníciu ako nezákonný dôkaz, ide opäť o námietku nedôvodnú. Tento neopakovateľný úkon trestného konania bol vykonaný 28.8.2019 po začatí trestného stíhania vo veci a bol vykonaný v súlade s Tr. por., kedy poškodený najskôr pri svojom výsluchu, ktorý prebiehal 28.8.2019 od 10:51 hod. opísal osobu páchatela a následne v ten istý deň v čase o 12,44 hod. ho v rámci rekognície opoznal na fotografii medzi viacerými osobami podobného vzhľadu, ako to vyplýva zo zápisnice o tomto úkone.

Výsledkom toho zákonného dôkazu bolo, že poškodený bezpečne opoznal obžalovaného ako osobu, ktorá ho v predvečer skutku osobne navštívila v chatke a následne nad ráno spolu s ďalšou osobou aj olúpila. Poškodený jasne uviedol, že ho olúpila práve tá osoba, ktorá ho v predvečer skutku osobne navštívila v chatke a predstavila sa mu ako R. N., ktoré subjekty on stotožnil v jednu a tú istú osobu primárne podľa rovnakého oblečenia vtedy a v čase skutku, sekundárne podľa hlasu, resp. spôsobu vyjadrovania a až terciárne podľa výrazne odstavajúcich uší spoza masky.

39. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd konštatuje, že okresný súd postupoval v procese dokazovania v súlade s Trestným poriadkom, že vykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie, že vykonané dôkazy následne v súlade s ust. § 2 ods. 12 Tr. por. vyhodnotil individuálne, ako aj v ich súhrne a dospel k správne záveru, že žalovaný skutok stal spôsobom opísaným v skutkovej vety výroku o vine a že ho spáchal obžalovaný spolu s dosiaľ nestotožnenou osobou. V odôvodnení napadnutého rozsudku v zmysle § 168 ods. 1 Tr. por. následne okresný súd uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a rozviedol právne úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Krajský súd si preto túto časť odôvodnenia v plnej miere osvojuje a v podrobnostiach na ňu poukazuje bez potreby vecne správne argumenty opakovať. Súčasne krajský súd na tomto mieste pripomína, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, preto je nadbytočné, aby krajský súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové závery okresného súdu. Tiež platí, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument odvolateľa, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutia o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov napadnutého rozsudku, ktorý sa preskúmava v odvolacom konaní.

40. Pokiaľ ide o ďalšie odvolacie námietky obžalovaného, ich podstata spočívala v kritike spôsobu, akým okresný súd vyhodnotil vykonané dôkazy, najmä spomínané výpovede poškodeného a svedkov. V odvolaní následne obžalovaný polemizoval s odôvodnením napadnutého rozsudku a presadzoval vlastnú verziu (že skutok on nespáchal), ktorá verzia je založená na inom, pre neho priaznivejšom hodnotení vykonaných dôkazov (že výpovedi poškodeného nemožno veriť, že treba veriť výpovediam svedkov vypočítaných na hlavnom pojednávaní, lebo vypovedali pod prísahou a pod.).

41. Pokiaľ ide o hodnotenie výpovedí svedkov G. U., U. N., J. T. a J. Y. zrealizovaných na hlavnom pojednávaní, týmto správne okresný súd neuveril, nakoľko svedkovia vypovedali rozporne oproti prípravnému konaniu bez racionálneho vysvetlenia a v ich výpovediach na hlavnom pojednávaní boli badať zjavné tendencie vyvíňovať obžalovaného. Práve pri hodnotení výpovedí týchto svedkov je zrejme, ako selektívne k tomu obžalovaný pristupuje. Totiž keď títo svedkovia vypovedali v jeho prospech, hodnotil ich ako dôveryhodných a ich výpovede ako pravdivé, no keď tie isté osoby vypovedali v prípravnom konaní v jeho neprospech, tak podľa neho klamali a sú to nedôveryhodní narkomani (tu najmä svedkyne G. U. a J. Y.).

42. Ku kritike obžalovaného ohľadne spôsobu, akým okresný súd hodnotil vykonané dôkazy, je potrebné vo všeobecnosti uviesť, že v trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a pre hodnotenie dôkazov. Podľa nich je potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie. Trestný poriadok nestanovuje žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Inak povedané, Trestný poriadok neupravuje otázku minimálneho množstva a kvality dôkazov potrebných na preukázanie viny obžalovaného. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov, podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. V súvislosti s hodnotením dôkazov platí aj druhé pravidlo, podľa ktorého ak okresný súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., teda že ich hodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, krajský súd nemôže napadnúť rozsudok zrušiť

len preto, že by sám na základe svojho presvedčenia hodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu v zmysle uvedeného ustanovenia (porovnaj R 53/1992). Krajský súd tiež opakovane vo svojich rozhodnutiach prízvukuje, že právo na spravodlivý proces neznamená právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov. Rovnako súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov, lebo proces dokazovania (a to nie len z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por., podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.08.2015, sp. zn. 4Tdo/36/2015).

43. Rovnako správne okresný súd podľa názoru krajského súdu vyhodnotil usvedčujúcu výpoveď poškodeného z prípravného konania ako pravdivú, keďže ju objektivizovali nielen prehratý kamerový záznam z čerpacej stanice, ktorý zachytával dňa 28.8.2019 v čase o 4:08 hod. prejazd osoby na červenom bicykli v maske gorily okolo stojanov čerpacej stanice v smere do záhradkárskej osady a k chatke a krátko na to, v čase o 4:31 hod. opačným smerom idúceho bosého, sporo odetého a krivajúceho poškodeného, ktorý šiel smerom k hlavnej ceste stopovať autá s cieľom privolať si pomoc. Verziu poškodeného podporuje aj zápisnica o obhliadke miesta činu, kde spôsob zabezpečenia vstupu doskami do chatky a ich rozloženie zodpovedalo tvrdeniam poškodeného o tom, ako lúpež prebehla. Vierohodnosť tejto výpovede poškodeného potvrdzuje aj prečítaná výpoveď svedkyne G. U. z prípravného konania v časti, v ktorej svedkyňa potvrdila, že pred skutkom stretla obžalovaného na červenom bicykli s maskou gorily na hlave, lebo si z nej chcel spraviť srandu, ale aj prečítaná výpoveď J. Y. z prípravného konania, ktorá okrem iného uviedla, že sa jej obžalovaný priznal, že bol v kritickom čase v predmetnej chatke (tzv. H. chatke) a mal tam s niekým konflikt (...tvrdil jej, že niekoho tam zabil, ale ona mu neverila...), pričom obžalovaný jej uviedol aj podstatný detail, ktorý nemala odkiaľ poznať, a síce, že obžalovaný tejto osobe (poškodenému) doniesol nejaké paplóny a podušky, čo rovnako uvádzal vo svojej výpovedi aj samotný poškodený tvrdiac, že keď ho páchatel' v predvečer skutku navštívil pri chatke hľadajúc jej majiteľa H. S., tak sa mu predstavil ako R. N. a ponúkol mu dva vankúše, ktoré mu tam aj zanechal. V rámci rekognície poškodený potom bezpečne opoznal R. N. ako osobu, ktorá ho v predvečer skutku navštívila a súčasne aj ako osobu, ktorá ho nadržanom v maske nejakého zvierat'a spolu s ďalšou maskovanou osobou prepadla so zbraňou v ruke, chcela po ňom peniaze, spolu ho tieto osoby vytiahli z chatky cez okno za použitia fyzického násilia von, odkiaľ sa mu podľa vlastných slov podarilo utiecť smerom na hlavnú cestu, kde stopoval autá s cieľom privolať si pomoc.

Ak okresný súd uveril výpovedi poškodeného ohľadom priebehu skutku, správne okresný súd dodal, že nebol dôvod poškodenému neveriť či už v tom, že obžalovaný pri čine použil aj krátku čiernu kovovú pištoľ, ako ani v tom, aké veci a hotovosť poškodenému boli odcudzené. Fakt, že obžalovaným použitá strelná zbraň nebola nakoniec stotožnená a že vlastníctvo odcudzených vecí poškodeným nebolo bližšie preukázané na týchto záveroch nič nemení. Možno pripomenúť, že pri domovej prehliadke v byte, v ktorom žil obžalovaný, bola zaistená krátka zbraň čiernej farby nezisteného typu so zásobníkom, no nakoľko nebola stotožnená ako zbraň použitá pri čine, bola nakoniec po expertíze vrátená jej vlastníkom, bratovi obžalovaného U. N.. A pokiaľ ide o bonitu poškodeného, tento mohol mať finančné problémy v čase príchodu do Y. ako tvrdia niektorí svedkovia, no poškodený sa zároveň jasne vyjadril, že v čase skutku už disponoval peniazmi od matky, ktorá žila v cudzine a poslala mu ich s tým, aby mohol vycestovať za prácou do Nemecka.

Ani krajský súd nezistil žiaden dôvod, pre ktorý by mal poškodený krivo obviniť obžalovaného, ktorého podľa vlastných slov predtým vôbec nepoznal. Poškodený vypovedal ako svedok pod prísahou a pod trestnoprávnymi následkami krivej výpovede a krivého obvinenia. Rovnako ako okresný, ani krajský súd neuveril tvrdeniu brata obžalovaného U. N., ktorý si na pomstu ako možný motív poškodeného krivo obviniť obžalovaného spomenul až na ostatnom hlavnom pojednávaní, hoci v tejto veci bol viackrát vypočutý a nikdy predtým to nespomenul.

44. Okresný súd správne v odôvodnení napadnutého rozhodnutia poznamenal, že záveru o vine obžalovaného nebráni fakt, že ho s miestom činu nespojila žiadna vecná stopa (trasologická,

daktyloskopická, pachová či DNA stopa), že nebola u neho nájdená ani maska, ani použitá zbraň, lebo sumár ostatných priamych a nepriamych dôkazov vytvára ucelenú, ničím nenarušenú reťaz vedúcu k jedinému záveru, ktorým je vina obžalovaného.

45. Okresný súd nakoniec vecne správne zdôvodnil aj to, prečo odmietol obžalovaným navrhnuté dôkazy, preto krajský súd na túto argumentáciu v podrobnostiach poukazuje.

46. Z prezentovaných dôvodov vyhodnotil krajský súd odvolanie obžalovaného voči výroku o vine napadnutého rozsudku ako nedôvodné.

K právnej kvalifikácii skutku

47. Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu skutku, k tejto sa okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku vôbec nevyjadril, čo predstavuje podstatnú chybu odôvodnenia. Ako už bolo vyššie uvedené, v dvojinštancnom konaní tvoria rozhodnutia okresného a krajského súdu vzájomnú jednotu, z ktorého dôvodu je prípustné, aby krajský súd chýbajúcu argumentáciu sám doplnil, preto tak krajský súd v tomto prípade aj učinil.

48. Okresný súd konanie obžalovaného ustálené v skutkovej vete výroku o vine právne kvalifikoval ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., čo vyplýva z právnej vety výroku o vine rozsudku. Takáto právna kvalifikácia skutku okresným súdom zodpovedá stavu veci a zákonu, keďže obžalovaný spoločným konaním s ďalšou dosiaľ nestotožnenou osobou použil voči poškodenému fyzické násilie v úmysle zmocniť sa jeho vecí. Tým boli naplnené všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže § 188 ods. 1 Tr. zák. spáchané vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. V prípade trestného činu lúpeže pritom postačí len samotná hrozba násilím, nevyžaduje sa aj reálne použitie sily. V tomto prípade však páchatelia voči poškodenému použili doslova hrubú silu, keď ho vyhodili resp. vytlačili z chatky cez okno von. Súčasne bolo v konaní preukázané, že obžalovaný poškodenému v čase, kedy od neho žiadal veci, hrozil aj pištoľou (podľa poškodeného mu ju priložil k hlave, bola kovová, studená, krátka, čierna, bez bubna), teda skutok bol spáchaný aj so zbraňou, čím je naplnený aj kvalifikačný moment - závažnejší spôsob konania - so zbraňou podľa § 138 písm. a) Tr. zák., čo odôvodňuje právnu kvalifikáciu skutku aj podľa ods. 2 písm. c) cit. ust. § 188 Tr. zák. Za tento trestný čin Tr. zák. v osobitnej časti ustanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody v rozpätí od 7 rokov do 12 rokov.

49. Možno doplniť, že obžalovaný konal ako trestnej zodpovedný subjekt v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zák., lebo chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem ním chránený (objekt), ktorým objektom je nielen ochrana vlastníckeho práva, ale aj slobodná vôľa poškodeného, do ktorej páchatel zasiahne, resp. ju ovplyvní násilím alebo jeho hrozbou.

K výroku o treste

50. Pokiaľ ide o napadnutý výrok o treste, ktorému obžalovaný vytýkal jeho prísnosť, tak krajský súd na tomto mieste považuje za potrebné uviesť niektoré teoretické východiská rozhodné pre ukladanie trestu.

51. Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

52. Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatela a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

53. Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatela a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi.

54. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

55. Pri ukladaní trestu musí súd obligatórne prihliadnúť podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Zároveň pri určovaní druhu a výmery trestu musí súd v súlade s ust. § 34 odsek 4 Trestného zákona prihliadnúť na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

56. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a intenzita trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

57. Neprimerane prísne (ale, samozrejme, i neprimerane mierne) tresty pôsobia škodlivo na páchatel'a i spoločnosť. U verejnosti môžu neprimerané tresty vyvolať súcit s páchatel'om či ohroziť jej dôveru v spravodlivé rozhodovanie súdu, či jej dôveru v súdnu moc ako celok.

U páchatel'a neprimerane prísne tresty vedú k zatrpknutosti, pretože takéto tresty páchatel' oprávnene nemôže považovať za spravodlivé. Páchatel' je súdom odsudzovaný za nespravodlivosť (bezprávie), ktorú trestným činom spáchal, a preto má právo očakávať spravodlivosť zo strany súdu. Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutým predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu je tak možné považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného.

58. Vychádzajúc z vyššie uvedených teoretických východísk krajský súd konštatuje, že okresný súd správne u obžalovaného preskúmal pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a správne u neho zistil iba jednu priťažujúcu okolnosť, že už bol v minulosti za trestný čin odsúdený (§37 písm. m) Tr. zák.). Správne tak pri prevahe priťažujúcich okolností aplikoval ust. § 38 ods. 4 Tr. zák. a zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, t. j. na 8 rokov a 8 mesiacov, pričom následne správne ukladal za súdený trestný čin nepodmienečný trest odňatia slobody v takto modifikovanej trestnej sadzbe, keďže vzhľadom na uvedené rozpätie trestnej sadzby trestu odňatia slobody iný ako nepodmienečný trest odňatia slobody ani neprichádzal do úvahy.

59. Pokiaľ ide o výmeru tohto trestu na úrovni 10 rokov a 6 mesiacov, táto je v strede modifikovanej trestnej sadzby a aj podľa názoru krajského súdu je takto vymeraný trest vzhľadom na osobu obžalovaného ako recidivistu trestnej činnosti, závažný charakter súdenej trestnej činnosti a okolnosti prípadu (hrubé násilie a použitie zbrane) trestom primeraným a spravodlivým, ktorý splní svoju funkciu nielen z hľadiska individuálnej, ale aj generálnej prevencie a zároveň aj morálne odsúdi jeho konanie.

60. Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného voči výroku o treste, aj tieto vyhodnotil krajský súd ako nedôvodné. Miernejší trest s poukazom na osobu obžalovaného, u ktorého vzhľadom na 14 záznamov v registri trestov možno konštatovať zjavné sklony k páchaniu rôznej trestnej činnosti, neprichádzal ani podľa názoru krajského súdu do úvahy. Správne okresný súd poznamenal, že obžalovaný sa dopúšťa úmyselnej trestnej činnosti v podstate od mladosti, že bol opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, pričom je zrejmé, že ani dosiaľ vykonané nepodmienečné tresty odňatia slobody na neho zjavne nemali žiaden odstrašujúci účinok, keďže súdeného skutku sa dopustil po tom, ako 8. mája 2018 vykonal dvojročný nepodmienečný trest odňatia slobody vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/70/2016 a len pár dní po tom, ako bol 21. augusta 2019 právoplatne odsúdený na ďalší nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov za viacero úmyselných prečinov v trestnej veci vedenej na Okresnom súdu Galanta pod sp. zn. 1T/54/2019. Správne okresný súd poukázal aj na to, že jeho trestná činnosť má gradačný charakter (od majetkovej až po násilnú). Takto kriminálne narušený páchatel' musí počítať s tým, že mu budú pri rešpektovaní zásad ukladania trestov v prípade uznania viny ukladané

tresty nie na samej dolnej hranici zákonného rozpätia, ale v jeho strede, poprípade v hornej polovici, aby sa tak dosiahol jeden z účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov.

61. Čo sa týka spôsobu výkonu uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody, okresný súd správne obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa ust. § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zák., keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu bol niekoľko krát vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselné trestné činy, najmä krádeže, napr. vo vyššie spomínanej trestnej veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/70/2016, ale aj v iných trestných veciach Okresného súdu Galanta vedených pod sp. zn. 0T/50/2016, či sp. zn. 29T/5/2014.

K náhrade škody

62. S poukazom na vyššie cit. ust. § 317 ods. 2 Tr. por. krajský súd preskúmal aj zákonnosť a odôvodnenosť výrokov, ktorými okresný súd postupom podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal obžalovaného k náhrade škody vo výške 365 € a so zvyškom nároku ho podľa § 288 ods. 2 Tr. por. odkázal na civilný proces, ako aj konanie týmto výrokom predchádzajúce.

63. Treba uviesť, že obžalovaný v odvolaní týmto výrokom, či konaniu im predchádzajúcemu, žiadne pochybenia nevytýkal a krajský súd ich vlastným prieskumom nezistil. Okresný súd ohľadom náhrady škody vykonal dokazovanie zákonným spôsobom a v dostatočnom rozsahu, pričom vykonané dôkazy aj správne vyhodnotil, v dôsledku čoho oba výroky zodpovedajú nielen stavu veci, ale aj zákonu.

Záverečné zhrnutie

64. Na základe prezentovaných úvah a právnych záverov krajský súd na verejnom zasadnutí postupom podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

65. Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne (§ 163 ods. 4, § 170 ods. 6 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.